

Звітним періодом, за який формується річна фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня.

Звітними періодами, за які формується проміжна фінансова звітність є:

- три місяці (з 1 січня по 31 березня)
- шість місяців (з 1 січня по 30 червня)
- дев'ять місяців (з 1 січня по 30 вересня)

2.2.2. Формат звітності та назви фінансових звітів

Фінансові звіти Фонду надають інформацію про фінансовий стан, а саме: інформацію про економічні ресурси та зобов'язання. Фінансові звіти також надають інформацію про наслідки операцій та інших подій, що змінюють економічні ресурси та зобов'язання. Інформація обох типів надає корисний матеріал для рішень щодо наявності ресурсів Фонду для його діяльності.

Фінансова звітність є структурованим відображенням фінансового стану та фінансових результатів діяльності Фонду. Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Фонду, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність також демонструє результати того, як КУА, як управлінський персонал Фонду, розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про Фонд:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) доходи та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- д) грошові потоки.

Ця інформація, разом з іншою інформацією у примітках, допомагає користувачам фінансової звітності спрогнозувати майбутні грошові потоки Фонду і, зокрема, їхній час та вірогідність.

Фактично за всіх обставин КУА досягає достовірного подання шляхом відповідності застосовним МСФЗ.

Перелік та назви форм фінансової звітності Фонду відповідають встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ. Фінансова звітність (річна та проміжна) складається з форм, визначених МСФЗ, зокрема:

- звіт про фінансовий стан (баланс);
- звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід;
- звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- звіт про зміни у власному капіталі;
- примітки до фінансової звітності.

При поданні затвердженої фінансової звітності до контролюючих органів та регулятора використовуються форми та назви фінансової звітності відповідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Спеціальна звітність КУА щодо Фонду складається відповідно до нормативно-правових актів НКЦПФР.

Ведення податкового обліку та надання податкової звітності здійснюється згідно із Податковим кодексом України.

2.2.3. Методи подання інформації у фінансових звітах

Активи та зобов'язання, доходи та витрати подаються у фінансовій звітності розгорнуто, крім випадків, коли це вимагається або дозволяється стандартом або інтерпретацією.

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

На виконання вимог п. 105 МСБО 1 «Подання фінансової звітності» у Примітках розкривається структура витрат за характером.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів. Інформація про основні види валових грошових надходжень та валових грошових виплат формується на підставі облікових записів Фонду, яке веде КУА.

2.3. Пооб'єктні політики

2.3.1. Вимоги до оцінки активів Фонду

У відповідності до Закону України «Про інститути спільного інвестування» (ІСІ) та нормативно-правових актів НКЦПФР, активи ІСІ складаються з грошових коштів, у тому числі в іноземній валюті, на поточних та депозитних рахунках, відкритих у банківських установах, банківських металів, об'єктів нерухомості, цінних паперів, визначених Законом України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»,

цінних паперів іноземних держав та інших іноземних емітентів, корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, майнових прав і вимог, а також інших активів, дозволених законодавством України, з урахуванням обмежень, установлених Законом України «Про інститути спільного інвестування» безпосередньо для конкретних типів та видів інвестиційних фондів.

Зазначені активи формуються (оплачуються) за рахунок коштів спільного інвестування, до яких належать кошти, внесені засновниками КІФ, кошти та у випадках, передбачених Законом України «Про інститути спільного інвестування», інші активи, залучені від учасників ІСІ, доходи від здійснення операцій з активами ІСІ, доходи, нараховані за активами ІСІ, та інші доходи від діяльності ІСІ (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

Активи первісно оцінюються та відображаються у бухгалтерському обліку на дату зарахування активу до складу активів Фонду.

Активи Фонду визнаються за умови відповідності критеріям визнання. Актив визнається, коли є ймовірним надходження майбутніх економічних вигід і актив має собівартість, або вартість, яку можна достовірно виміряти.

Первісне визнання, первісна оцінка, подальша оцінка активів Фонду та припинення їх визнання визначаються відповідними МСФЗ.

Обчислення та визначення вартості активів Фонду здійснюються особою, що здійснює управління активами Фонду, за активами, що знаходяться в її управлінні. Особа, що здійснює діяльність з управління активами Фонду, надає органам управління цього Фонду та Регулятору інформацію про вартість активів Фонду, які знаходяться в її управлінні, у день проведення такого розрахунку.

2.3.2. Визнання фінансових інструментів

Фонд визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у своєму Звіті про фінансовий стан (балансі), тоді і лише тоді, коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку. Дата розрахунку – це дата, коли актив надається Фонду (або Фондом). Облік за датою розрахунку стосується: а) визнання активу на дату його отримання Фондом та б) припинення визнання активу і визнання будь-якого прибутку чи збитку від продажу на дату, коли Фонд його надає.

За строком погашення активів або виконання зобов'язань фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні - зі строком погашення активів та виконання зобов'язань до 12 місяців, та не поточні (довгострокові) - зі строком погашення активів або виконання зобов'язань більше 12 місяців.

Згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (МСФЗ 9) під час первісного визнання фінансового активу він оцінюється за справедливою вартістю.

Справедлива вартість - це ринкова оцінка, а не оцінка з урахуванням специфіки суб'єкта господарювання. Для деяких активів та зобов'язань може бути ринкова інформація або ринкові операції, інформація про які є відкритою. Для інших активів та зобов'язань може не бути ринкової інформації або ринкових операцій, інформація про які є відкритою. Проте мета оцінки справедливої вартості в обох випадках однакова - визначити ціну, за якою відбувалася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за нинішніх ринкових умов (тобто, вихідну ціну на дату оцінки з точки зору учасника ринку, який утримує актив або має зобов'язання).

У випадках, коли справедлива вартість фінансових активів та фінансових зобов'язань, визнаних в звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі котирувань на активних ринках, вона визначається з використанням моделей оцінки, включаючи модель дисконтування грошових потоків. В якості вихідних даних для цих моделей по можливості використовується інформація з ринків, що спостерігаються, проте в тих випадках, коли це практично неможливо здійснити, для встановлення справедливої вартості необхідна певна частка судження. Судження включають облік таких вихідних даних, як ризик ліквідності, кредитний ризик і волатильність. Зміни в припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливу вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

Коли фінансовий актив вперше визнається в активах Фонду, він класифікується відповідно до параграфів 4.1.1 – 4.1.5 МСФЗ 9.

Подальша оцінка активів Фонду визначається відповідними МСФЗ.

Фінансові активи класифікуються як такі, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД) і за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові активи класифікуються, як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю або справедливою вартістю на основі моделі бізнесу для управління фінансовими активами (параграф Б4.1.1 МСФЗ 9). Класифікація проводиться в момент первісного визнання фінансового активу.

Відповідно до МСФЗ 9, незважаючи на наявність ознак, що могли б вказувати на доречність використання в якості бази оцінки амортизованої собівартості, Фонд має право призначити фінансовий актив як такий, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визначення, що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Переоцінка активів Фонду та відображення її результатів у бухгалтерському обліку здійснюється на дату звітності і враховує вимоги, встановлені для розрахунку вартості чистих активів згідно зі статтею 49 Закону України «Про інститути спільного інвестування» та нормативно-правовими актами НКЦПФР.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

Виходячи зі змісту діяльності із спільного інвестування, передбаченого Законом України «Про інститути спільного інвестування», активи Фонду формуються для продажу. Крім того, прибуток Фонду може розподілятися на дивіденди, що потребує одноманітності обліку (нарахування дивідендів відбувається за рахунок нерозподіленого прибутку). Відповідно, Фондом прийнято рішення щодо не застосування до фінансових активів, що перебувають в активах Фонду, можливості передбаченої параграфом 5.7.5 МСФЗ 9 щодо прийняття при первісному визнанні нескасованого рішення подавати в іншому сукупному доході подальші зміни справедливої вартості інвестицій в інструмент капіталу, що належить до сфери застосування цього МСФЗ, який не утримується для торгівлі.

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови (параграф 4.1.2 МСФЗ 9):

а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої – утримання активів задля збирання контрактних грошових потоків;

б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Для фінансового активу, який оцінюється за амортизованою собівартістю, балансова вартість перераховується шляхом обчислення теперішньої вартості попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового інструмента, або, якщо це можливо, за переглянутою ставкою відсотка.

Фінансовий актив може знецінюватися, і збитки від знецінення визнаються, якщо існують об'єктивні докази того, що частина відсотків, дивідендів або основної суми фінансового активу не буде виплачена повністю.

У разі наявності об'єктивного свідчення зменшення корисності фінансового активу на дату оцінки компанія з управління активами Фонду аналізує, чи існують ознаки знецінення фінансового активу, і, у разі їх виявлення, проводить переоцінку або припинення визнання фінансового активу.

Суму збитку оцінюють як різницю між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків (за винятком майбутніх кредитних збитків, які не були понесені), дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового активу (тобто ефективною ставкою відсотка, обчисленою при первісному визнанні).

Спеціальним законодавством встановлено заборону створювати будь-які спеціальні або резервні фонди в КІФ. Відповідно, зменшення балансової вартості фінансового активу Фонду відображається прямо, без застосування рахунку резервів, із відображенням суми збитку у прибутку чи збитку.

Фонд припиняє визнання фінансового активу тоді і лише тоді, коли:

а) строк дії контрактних прав на грошові потоки від фінансового активу закінчується, або

б) він передає фінансовий актив, і ця передача відповідає критеріям для припинення визнання.

Фонд передає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли він:

а) передає контрактні права на одержання грошових потоків від фінансового активу; або

б) зберігає контрактні права на отримання грошових потоків від фінансового активу, але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою, яка відповідає умовам.

Фонд визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фонд вилучає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) зі свого звіту про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли його погашають, тобто коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано, анульовано, або строк його дії закінчується.

Фінансові активи й фінансові зобов'язання, які враховуються на балансі Фонду, представлені грошами і їх еквівалентами, цінними паперами, дебіторською й кредиторською заборгованістю, іншими вкладеннями й іншими зобов'язаннями відповідно до чинного законодавства.

2.3.3. Оцінка інструментів капіталу

До інструментів капіталу відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Акція – це іменний цінний папір, який посвідчує майнові права його власника (акціонера), що стосуються акціонерного товариства, у тому числі право на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів та право на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації, право на управління акціонерним товариством, а також немайнові права, передбачені Цивільним кодексом України та законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств, і законодавством про інститути спільного інвестування.

Всі інвестиції в інструменти капіталу після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю.

Справедлива вартість цінних паперів, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі на дату розрахунку вартості чистих активів (згідно з «Положенням про порядок визначення вартості чистих активів інститутів спільного інвестування»).

Якщо для активу є основний ринок, то оцінка справедливої вартості представляє ціну на такому ринку, навіть якщо ціна на іншому ринку є потенційно більш сприятливою на дату оцінки (параграф 18 МСФЗ 13). Основний ринок – ринок з найбільшим обсягом та рівнем активності для даного активу (додаток А МСФЗ 13).

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів, такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Фонд зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

Інструменти капіталу іноземних емітентів, що перебувають в обігу та пройшли лістинг на одній з провідних іноземних бірж оцінюються за біржовим курсом (ціною закриття біржового торгового дня), визначеним цією біржею на дату оцінки активів (у разі відсутності їх обігу на українських фондових біржах).

Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні (параграф Б5.4.14 МСФЗ 9).

Показниками того, що собівартість не може представляти справедливую вартість, є (параграф Б5.4.15 МСФЗ 9):

- а) значна зміна у показниках діяльності об'єкта інвестування порівняно з бюджетами, планами або контрольними показниками;
- б) зміни в очікуванні того, що будуть досягнуті контрольні технічні показники продукції об'єкта інвестування;
- в) значна зміна на ринку для акцій об'єкта інвестування або його продуктів чи потенційних продуктів;
- г) значна зміна в глобальній економіці або економічному середовищі, у якому функціонує об'єкт інвестування;
- г) значна зміна у показниках діяльності подібних суб'єктів господарювання або в оцінках, що їх надає ринок в цілому;
- д) внутрішні проблеми об'єкта інвестування, такі як шахрайство, комерційні спори, судові справи, зміни управління або стратегії;
- е) свідчення, отримані внаслідок здійснення зовнішніх операцій з інструментами капіталу об'єкта інвестування, як проведених самим об'єктом інвестування (як, наприклад, свіжий випуск акцій), так і передачі інструментів капіталу між третіми сторонами.

Наведений перелік не є вичерпним. При оцінці активів Фонду КУА має скористатися усією інформацією про показники та діяльність об'єкта інвестування, що стає наявною після дати первісного визнання. Існування таких доречних чинників може вказувати на те, що собівартість може не представляти справедливую вартість.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка інструментів капіталу, що входять до складу активів Фонду та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю. Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, необхідно визначити справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки, або залучити до оцінки незалежного оцінювача. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, або за рішенням суду, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

У разі оприлюднення інформації про порушення справи про банкрутство емітента цінних паперів, господарського товариства, боржника Фонду, цінні папери, паї/частки такого господарського товариства, а також дебіторська заборгованість боржника оцінюються враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід.

У разі оприлюднення інформації про припинення провадження у справі про банкрутство емітента цінних паперів, господарського товариства, боржника Фонду, вартість цінних паперів, паїв/часток такого господарського товариства, а також дебіторська заборгованість боржника переоцінюються до їх справедливої вартості.

Акції українських емітентів, що не мають обігу на організованому ринку та річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, оцінюються за нульовою вартістю.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

2.3.4. Оцінка боргових цінних паперів

Боргові цінні папери визнаються у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цих інструментів.

Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Проте, якщо існують свідчення, що ціна операції (придбання) не відповідає справедливій вартості боргових цінних паперів, які придбаваються, визнається прибуток (збиток) при первісному визнанні. Борговий цінний папір повинен бути нескасовно призначений як такий, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання, яку інколи називають «неузгодженістю обліків», що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Витрати на придбання боргових цінних паперів, що оцінюються в подальшому за справедливою вартістю, не включаються до їх первісної вартості при визнанні і визнаються витратами періоду.

В активах Фонду можуть бути наявні:

1) цільові облігації; 2) відсоткові і дисконтні облігації; 3) векселі.

Облігація – це цінний папір, що посвідчує внесення його першим власником грошей, визначає відносини позики між власником облігації та емітентом, підтверджує зобов'язання емітента повернути власникові облігації її номінальну вартість у передбачений проспектом емісії (для державних облігацій України – умовами їх розміщення) строк та виплатити дохід за облігацією, якщо інше не передбачено проспектом емісії (для державних облігацій України – умовами їх розміщення).

Цільові облігації – облігації, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг відповідно до вимог, встановлених проспектом емісії, а також шляхом сплати коштів власнику таких облігацій у випадках та порядку, передбачених проспектом емісії облігацій. Цільові облігації після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю, яка дорівнює їх собівартості.

Дохід по цільових облігаціях визнається одночасно зі списанням їх собівартості. Визнання доходу і списання собівартості цільових облігацій здійснюється на підставі виписки з рахунка в цінних паперах Фонду.

Відсоткові облігації – це облігації, за якими передбачається виплата відсоткових доходів.

Дисконтні облігації – це облігації, що розміщуються за ціною, нижчою ніж їх номінальна вартість. Різниця між ціною придбання та номінальною вартістю облігації, яка виплачується власнику облігації під час її погашення, становить дохід (дисконт) за облігацією.

Подальша оцінка боргових цінних паперів: відсоткових, дисконтних облігацій та векселів, після первісного визнання здійснюється за справедливою вартістю.

Ринкова вартість належних Фонду боргових цінних паперів оцінюється за офіційним біржовим курсом організатора торгів на дату оцінки. Якщо боргові цінні папери мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, під час розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього боргового цінного паперу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього.

Ринкова вартість боргових цінних паперів, що не мають обігу на організованому ринку або щодо яких організатори торгів не встановили біржовий курс, оцінюється на підставі інформації про котирування аналогічних боргових цінних паперів. Аналогічними вважаються цінні папери, які, як мінімум, мають такий самий кредитний рейтинг. Якщо спостерігається відхилення параметрів аналогічних боргових цінних паперів від параметрів цінного паперу, що оцінюється, проводяться коригування, які враховують ці відмінності. У разі зміни справедливої вартості боргових цінних паперів, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

У випадку невиконання зобов'язань емітентом боргових цінних паперів та відсутності укладеного договору щодо реструктуризації заборгованості, оцінка таких цінних паперів, а також нарахований, але несплачений дохід за ними здійснюється враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Цінні папери, обіг яких на дату оцінки не зупинено та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент/векселедавець таких цінних паперів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю.

2.3.5. Оцінка дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який представляє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання. Дебіторська заборгованість Фонду складається із позик та іншої дебіторської заборгованості. Торгова дебіторська заборгованість у Фонду відсутня.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цього інструменту.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації (параграф Б5.1.2А та МСФЗ 13). При первісному визнанні справедлива вартість довгострокової позики або довгострокової дебіторської заборгованості, на яку не нараховуються відсотки, оцінюється як теперішня вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дискontованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент (подібний з точки зору валюти, строку, типу ставки відсотка й інших чинників) із аналогічним кредитним рейтингом (параграф Б 5.1.1 МСФЗ 9). Будь-яка додаткова сума, надана в кредит, є витратою або зменшує дохід, якщо вона не відповідає критеріям для визнання як актив якогось іншого типу.

Різниця між справедливою вартістю дебіторської заборгованості при первісному визнанні та її дискontованою вартістю на дату виникнення заборгованості, в разі її наявності списується на збиток від первісного визнання активу, з подальшою амортизацією цієї різниці протягом періоду погашення. Якщо дебіторська заборгованість погашається достроково, то неамортизований залишок різниці відображається у звіті про сукупний дохід того періоду, в якому відбулося дострокове погашення.

При визначенні вартості позики потрібно враховувати можливу наявність суттєвої відмінності процентної ставки, передбаченої договором позики, від поточних ринкових ставок (дискontовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнятись).

Позики відображаються в обліку, починаючи з дати видачі коштів позичальникам.

Після первісного визнання дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю із урахуванням вимог до зменшення корисності.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості, на яку нараховуються відсотки за ставкою, що дорівнює або перевищує ринкову, і контракт передбачає щомісячне погашення нарахованих відсотків, здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює її номінальній вартості.

У разі суттєвого впливу фактору часу може виникнути необхідність дискontування суми заборгованості. Вплив фактору часу є суттєвим, якщо теперішня (дискontована з урахуванням ймовірного строку погашення) вартість дебіторської заборгованості суттєво відрізняється від поточної вартості її погашення.

Короткострокова дебіторська заборгованість без встановленої ставки відсотка може оцінюватися за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дискontування є несуттєвим.

Грошові потоки, пов'язані з короткостроковою дебіторською заборгованістю, не дискontуються, якщо вплив дискontування є несуттєвим.

2.3.6. Оцінка інвестицій в асоційовані підприємства

Облік інвестицій в асоційовані підприємства здійснюється згідно з МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» (МСБО 28).

Згідно з параграфом 16 МСБО 28, інвестиція в асоційоване чи спільне підприємство обліковується із застосуванням методу участі в капіталі, за винятком випадків, коли така інвестиція кваліфікується для звільнення відповідно до параграфів 17-19.

Параграф 18 МСБО 28 передбачає, що інвестиція в асоційоване чи спільне підприємство утримується суб'єктом господарювання (або утримується опосередковано через нього), який є організацією венчурного капіталу або пайовим фондом, трастом чи подібним суб'єктом господарювання, в тому числі пов'язаним з інвестиціями страховим фондом, то такий суб'єкт господарювання може прийняти рішення оцінювати інвестиції в такі асоційовані чи спільні підприємства за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку відповідно до МСФЗ 9.

Фондом обрано метод оцінки інвестицій в асоційовані чи спільні підприємства: з відображенням результату переоцінки у прибутку чи збитку відповідно до МСФЗ 9.

Паї/частки господарських товариств, придбані Фондом, оцінюються за справедливою вартістю. Визначення справедливої вартості паїв/часток господарських товариств, здійснюється з урахуванням вартості чистих активів такого господарського товариства за результатами його діяльності. Фонд визнає результат зміни вартості такої частки у звіті про прибутки та збитки.

2.3.7. Оцінка грошових коштів та їх еквівалентів

Грошові кошти включають грошові кошти на поточних рахунках та депозити до запитання.

Термін МСФЗ «депозит до запитання» відповідає терміну «депозит на вимогу», який застосовується у банківському законодавстві. Відповідно до пункту 1.1 «Положення про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій», затвердженого постановою Правління Національного банку України від 03.12.2003 № 516 (із змінами), «вклади (депозити) на вимогу – це грошові кошти або банківські метали, що розміщені вкладниками в банках на умовах видачі вкладу (депозиту) на першу вимогу вкладника або здійснення платежів за розпорядженням власника рахунку».

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція

визначається, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше трьох місяців з дати придбання (наприклад, депозити зі строком розміщення до трьох місяців).

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться у національній валюті, в іноземній валюті та у банківських металах.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки.

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ на дату оцінки.

Операція в іноземній валюті відображається після первісного визнання у функціональній валюті, із застосуванням до суми в іноземній валюті курсу «спот» між функціональною валютою та іноземною валютою на дату операції (параграф 21 МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» (МСБО 21)). Курс «спот» – це валютний курс у разі негайної купівлі-продажу валюти.

Для визначення офіційного курсу гривні до іноземних валют використовуються нормативні акти НБУ для цілей відображення операцій в іноземній валюті при застосуванні МСФЗ.

Подальша оцінка грошових коштів у разі призначення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в банківській установі тимчасової адміністрації або прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи здійснюється в сумі очікуваних надходжень грошових коштів з урахуванням ймовірності та строку їх повернення. У разі відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Депозити (крім депозитів до запитання та еквівалентів грошових коштів).

Депозит (вклад) – це грошові кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України, які банк прийняв від вкладника або які надійшли для вкладника на договірних засадах на визначений строк зберігання чи без зазначення такого строку (під відсоток або дохід в іншій формі) і підлягають виплаті вкладнику відповідно до законодавства України та умов договору.

Депозит визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Фонд стає стороною контрактних положень щодо цього інструменту.

Депозит є фінансовим активом (активом, що є контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання) та, ширше, фінансовим інструментом (контрактом, який призводить до виникнення фінансового активу в одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструмента капіталу в іншого суб'єкта господарювання) відповідно до визначень, що містяться в параграфі 11 МСБО 32.

Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка, як правило, дорівнює його номінальній вартості. Витрати за операцією, навіть якщо вони прямо відносяться до укладання договору про депозит, не включаються в первісну оцінку депозиту, а визнаються витратами періоду.

Винятком, коли номінальна вартість депозиту може не дорівнювати його справедливій вартості, може бути суттєва відмінність процентної ставки, передбаченої депозитним договором, від поточних ринкових ставок за подібними депозитами, в результаті чого дисконтовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнитися.

Вартість очікуваних грошових потоків за депозитом – це теперішня вартість грошових потоків (виплат за депозитним договором), які очікуються до отримання відповідно до графіку виплат, дисконтованих за депозитними ставками. Справедлива вартість очікуваних грошових потоків відображає нинішні ринкові очікування стосовно таких майбутніх грошових потоків.

Усі аспекти первісної оцінки депозитів в іноземній валюті та банківських металах аналогічні тим, які застосовуються до первісної оцінки грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах.

Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням вимоги до зменшення корисності.

Подальша оцінка депозитів у разі призначення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в банківській установі тимчасової адміністрації або прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи здійснюється в сумі очікуваних надходжень грошових коштів з урахуванням ймовірності та строку їх повернення. У разі відсутності ймовірності повернення депозитів, визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Подальша оцінка депозитів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційним курсом НБУ.

Фонд визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

2.3.8. Інвестиційна нерухомість

Інвестиційна нерухомість – нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана (власником або орендарем згідно з угодою про фінансову оренду) з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість має визнаватися як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Фонд отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості.

Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, гонорари за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Справедлива вартість інвестиційної нерухомості, як правило, визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості.

Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

У випадку переведення об'єкту з інвестиційної нерухомості, що обліковується за справедливою вартістю, до запасів, собівартість нерухомості до подальшого обліку має дорівнювати її справедливій вартості на дату зміни у використанні.

Непоточні активи класифікуються як утримувані для продажу, якщо їхня балансова вартість буде в основному відшкодовуватись шляхом операції продажу (параграф 6 МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність»).

2.3.9. Зобов'язання Фонду

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

– Фонд сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

– Фонд не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання упродовж щонайменше 12 місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісна та подальша оцінка поточних не фінансових зобов'язань здійснюється за вартістю погашення.

Фінансове зобов'язання Фонду оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Зобов'язання Фонду включають:

- зобов'язання щодо оплати послуг особам, які здійснюють обслуговування Фонду;

- зобов'язання щодо сплати винагороди особам, які здійснюють управління активами Фонду;

- зобов'язання щодо розрахунків з продавцями за отримані, але неоплачені Фондом активи;

- зобов'язання за іншими господарськими операціями, на оплату яких можуть бути використані активи Фонду.

Зобов'язання визначаються відповідно до їх фактичної величини з урахуванням такого:

- зобов'язання щодо оплати послуг особам, що здійснюють обслуговування Фонду, визначаються на дату розрахунку відповідно до тарифів, визначених відповідними договорами;

- зобов'язання щодо сплати винагороди особам, які надають послуги з управління активами Фонду розраховуються кожного робочого дня за кожний день розрахункового періоду як відсоток від чистої вартості активів Фонду, розрахованої на кінець цього дня. Після надходження документів, що підтверджують правильність розрахунку винагороди/оплати послуг за відповідний розрахунковий період особам, які здійснюють обслуговування Фонду на підставі укладених договорів, але не пізніше 10 робочих днів після отримання зазначених документів розмір винагороди, визначений за останній розрахунковий період, може бути скоригований відповідно до отриманих документів;

- зобов'язання щодо розрахунків з продавцями активів у відповідному розрахунковому періоді визначаються відповідно до умов договору про купівлю-продаж активів;

- інші зобов'язання у відповідному розрахунковому періоді визначаються відповідно до умов договорів, Регламенту Фонду, та законодавства щодо ІСІ.

2.3.10. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Фонд має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

2.3.11. Визнання доходів та витрат

Дохід та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Фонд передав покупцеві суттєві ризики і вигоди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Фондом не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Фонду надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід за фінансовим активом або фінансовим зобов'язанням, що оцінюється за справедливою вартістю, визнається у прибутку або збитку.

Дохід у вигляді відсотків, роялті та дивідендів, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Фонду, визнається на такій основі:

а) відсотки визнаються із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;

б) роялті визнається на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди; та

в) дивіденди визнаються, коли встановлюється право Фонду на отримання виплати.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Фонд здійснює витрати на ведення діяльності із спільного інвестування відповідно до чинного законодавства. Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід, або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Дивіденди та проценти визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Фонду на одержання виплат за процентами та дивідендами встановлено;

- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з процентами та дивідендами, надійдуть до Фонду;

- суму процентів та дивідендів можна достовірно оцінити.

Проценти, зароблені за цінними паперами за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, розраховуються з використанням методу ефективної процентної ставки і показуються у прибутку чи збитку за рік як процентний дохід. Дивіденди включаються до дивідендного доходу у складі іншого операційного доходу в момент встановлення права Фонду на одержання виплати дивідендів і якщо існує ймовірність отримання дивідендів. Усі інші елементи змін справедливої вартості та прибуток або збиток від припинення визнання, обліковуються у прибутку чи збитку за рік як прибуток за вирахуванням збитків від цінних паперів за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, за період, в якому він виникає.

2.3.12. Видатки на персонал

Фонд не має найманих працівників та не здійснює видатків на персонал.

2.3.13. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Фонд капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

2.3.14. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Перерахунок за курсами на кінець року не застосовується до немонетарних позицій, в тому числі інвестицій до капіталу.

Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають. Вплив змін обмінного курсу на справедливу вартість дольових цінних паперів обліковується як частина прибутку або збитку від змін справедливої вартості.

2.3.15. Капітал

Статутний капітал (далі також – зареєстрований капітал) Фонду сформований за рахунок внесків акціонерів. Акціонерами Фонду можуть бути юридичні та фізичні особи.

Прості акції показані у складі капіталу. Витрати, безпосередньо пов'язані з емісією нових акцій, показуються у складі капіталу як зменшення суми надходжень за вирахуванням податків. Перевищення справедливої вартості внесених у капітал сум над номінальною вартістю випущених акцій обліковується у складі капіталу як емісійний дохід.

Прибуток Фонду утворюється у відповідності до чинного законодавства України. Прибуток, який одержано після розрахунків з бюджетом та по інших обов'язкових платежах, є чистим прибутком Фонду.

Чистий прибуток може використовуватись Фондом за рішенням Загальних зборів для виплати дивідендів, залишатися в розпорядженні Фонду або використовуватись іншим чином, прямо не забороненим законодавством.

2.3.16. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Фонд має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, і існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму забезпечення.

2.3.17. Умовні зобов'язання та умовні активи

Фонд не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Фонд не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

2.3.18. Облікові політики щодо оренди

Визнання, оцінка, представлення та розкриття операцій з оренди здійснюється у відповідності до вимог МСФЗ 16 «Оренда». На початку дії договору Фонд оцінює, чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

Фонд проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою, або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

Фонд не застосовувати вимоги МСФЗ 16 «Оренда» до:

- а) короткострокової оренди; та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним.

В цьому разі Фонд як орендар визнає *орендні платежі*, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

Вибір щодо оренди, для якої базовий актив є малоцінним, може бути здійснений для кожного окремого випадку оренди.

На дату початку оренди орендар визнає актив з права користування та орендне зобов'язання. На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю.

Собівартість активу з права користування складається з:

- а) суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- б) будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем; та
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

На дату початку оренди Фонд як орендар оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі дисконтуються, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко

визначити, то орендар застосовує ставку додаткових запозичень орендаря.

Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Фонду щодо подібних активів.

Після дати початку оренди Фонд як орендар оцінює орендне зобов'язання,

- а) збільшуючи балансову вартість з метою відобразити процент за орендним зобов'язанням;
- б) зменшуючи балансову вартість з метою відобразити здійснені орендні платежі; та
- в) переоцінюючи балансову вартість з метою відобразити будь-які переоцінки або модифікації оренди, або з метою відобразити переглянуті по суті фіксовані орендні платежі.

Процентом за орендним зобов'язанням у кожному періоді протягом строку оренди є сума, яка продукує постійну періодичну ставку відсотка за відповідним залишком орендного зобов'язання. Періодична ставка відсотка це ставка дисконту, або, якщо це може бути застосовано, - переглянута ставка дисконту.

Після дати початку оренди Фонд як орендар визнає у прибутку або збитку - окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, застосовуючи інші відповідні стандарти, - такі обидві складові:

- а) проценти за орендним зобов'язанням; та
- б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталася подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Фонд як Орендодавець класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

Чи є оренда фінансовою, чи операційною орендою, залежить від сутності операції, а не від форми договору. Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Фонд визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

2.3.19. Пов'язані сторони

Операції з пов'язаними сторонами визначаються і відображаються у фінансовій звітності Фонду відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони».

Пов'язана сторона – фізична особа або суб'єкт господарювання, пов'язані з суб'єктом господарювання, що складає свою фінансову звітність (у цьому стандарті він зветься "суб'єкт господарювання, що звітує"). Фізична особа або близький родич такої особи є пов'язаною.

Пов'язаними сторонами згідно стандарту не вважаються:

а) два суб'єкти господарювання, просто тому, що вони мають спільного директора або іншого члена провідного управлінського персоналу, або тому, що член провідного управлінського персоналу одного суб'єкта господарювання має суттєвий вплив на інший суб'єкт господарювання;

б) два контролюючі учасники, просто тому, що вони здійснюють спільний контроль за діяльністю спільного підприємства;

в) особи, що надають фінансування; профспілки; комунальні служби; департаменти та агентства органу державної влади, що не контролюють, не здійснюють спільного контролю або не мають суттєвого впливу на компанію, що звітує, лише тому, що вони мають звичайні відносини з компанією (навіть якщо вони можуть обмежувати свободу дії Фонду або брати участь у процесі прийняття рішень компанії);

г) замовник, постачальник, суб'єкт господарювання, що отримав пільги (френчайзер), дистриб'ютор, генеральний агент, з яким Фонд здійснює значний обсяг операцій, просто з причин економічної залежності, що виникає в результаті вищезазначеного.

3. ІСТОТНІ ОБЛІКОВІ СУДЖЕННЯ, ОЦІННІ ЗНАЧЕННЯ І ПРИПУЩЕННЯ

3.1. Істотні судження в процесі застосування облікової політики

У процесі застосування облікової політики керівництво КУА зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності Фонду вести свою діяльність на безперервній основі.

При підготовці фінансової звітності КУА робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення сум активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, розкриття умовних активів та зобов'язань на дату підготовки фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності.

Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді керівництва КУА та інших факторах, у тому числі на наявній у керівництва КУА інформації про поточні події, очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань, що визнаються у фінансовій звітності протягом наступного фінансового року.

Фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Оцінки та покладені і їх основу припущення постійно переглядаються. Зміни бухгалтерських оцінок визнаються у тому періоді, в якому вони відбуваються, а також в інших майбутніх періодах, якщо зміна стосується цих майбутніх періодів.

Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, у яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

3.2. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, застосовуються судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Фонду;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час формування судження враховується прийнятність наведених далі джерел у низхідному порядку:

а) вимоги в МСФЗ, де ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час формування судження враховуються найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ, Фондом не здійснювались.

3.3. Оцінки фінансових інструментів

При визначенні класифікації фінансових активів як таких, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД), або за справедливою вартістю через прибуток або збиток, управлінський персонал КУА застосовує професійне судження.

КУА класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу Товариства для управління фінансовими активами: утримувати до погашення, призначити для торгівлі, або визнати доступними для продажу; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

3.4. Оцінки справедливої вартості

3.4.1. Методи оцінки справедливої вартості і вхідні дані

Оцінка справедливої вартості – це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливу вартість, Фонд має брати до уваги ті характеристики активу, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи його ціну на дату оцінки.

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на основному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігається така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншого методу оцінювання. Вимоги щодо оцінок справедливої вартості встановлені МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» (МСФЗ 13). Справедлива вартість у визначенні МСФЗ 13 співпадає з визначенням ринкової вартості відповідно до Міжнародних стандартів оцінки (МСО 300 пар. G3 видання 2011 р.).

Щодо ринкових цінних паперів, справедливою вартістю, як правило, є ринкова вартість, оскільки вона вважається найкориснішою оцінкою цінних паперів на дату звіту та ефективності інвестиційної діяльності за визначений період.

Фонд застосовує методи оцінки справедливої вартості:

- ринковий підхід (для грошових коштів, боргових цінних паперів, інструментів капіталу);
- дохідний підхід (для депозитів, дебіторської заборгованості);
- витратний підхід (для інструментів капіталу, поточних зобов'язань).

Ринковий підхід передбачає визначення вартості на підставі порівняння активу із активами (аналогами), для яких відомі ціни продажу, попиту або пропозиції. Справедлива вартість активу визначається виходячи з цих цін, скоригованих на основні відмінності активу від обраних аналогів та з урахуванням відмінностей цін попиту та пропозиції від цін продажу (наприклад, коригування на торг). Оцінка активу за відомими котируваннями його самого (ідентичного активу) на ринку на дату оцінки є окремим та найбільш прийнятним випадком оцінки за ринковим підходом, що не потребує жодних коригувань.

Дохідний підхід дозволяє визначити справедливу вартість як поточну вартість майбутніх грошових надходжень, які розраховує отримати власник від активу. Під грошовими надходженнями в даному випадку

розуміються доходи за вирахуванням всіх витрат, пов'язаних із отриманням цих доходів (т. зв. чистий операційний дохід).

Витратний підхід визначає справедливую вартість як суму витрат, що має понести суб'єкт господарювання для придбання або створення такого самого або подібного активу за вирахуванням всіх наявних ознак зносу та знецінення. Витратний підхід застосовується, як правило, до активів, які не мають ринку та/або продаються разом з іншими активами (так звані спеціалізовані активи). Доречність застосування будь-якого підходу залежить від типу активу, вхідних даних, які доступні для оцінки, звичайних поглядів учасників даного ринку на ціноутворення, а також відповідності вимогам до ієрархії вхідних даних відповідно до МСФЗ 13. Фонд може застосовувати один або декілька підходів. Якщо застосовується декілька підходів, остаточне значення справедливої вартості визначається шляхом процедури узгодження отриманих результатів, яка враховує надійність вхідних даних, що застосовані для визначення вартості в межах кожного підходу.

З метою максимізації використання відкритих ринкових даних та мінімізації використання закритих вхідних даних під час визначення справедливої вартості МСФЗ 13 визначає три рівні ієрархії вхідних даних:

Вхідні дані 1-го рівня – це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня – це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. До них відносяться ціни котирування на подібні активи на відкритих та закритих ринках, а також інша доречна відкрита ринкова інформація.

Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Виходячи з характеру вхідних даних, всі вони можуть коригуватися залежно від дати оцінки та певних обставин. Таке коригування може призвести до того, що рівень ієрархії понизиться. Наприклад, коригування даних другого рівня коефіцієнтами, які не спостерігаються, понижує ці вхідні дані до третього рівня ієрархії, якщо це коригування суттєво впливає на результат. Якщо під час оцінки були використані дані різних рівнів ієрархії, то загальний рівень визначається за найнижчим рівнем даних, важливих для оцінки.

3.4.2. *Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань за умови існування активного ринку*

Найнадійнішим свідченням справедливої вартості фінансового інструмента за наявності активного ринку є ціна котирування цього інструмента, яка за наявності має бути використана без коригування для оцінки його справедливої вартості, окрім ситуацій, зазначених у МСФЗ 13 (наприклад, коли важливі події відбуваються після закриття ринку, але до дати оцінки). Фінансовий інструмент вважається котируваним на активному ринку, якщо ціни котирування легко і регулярно доступні та відображають фактичні й регулярно здійснювані ринкові операції між незалежними сторонами. Активний ринок – це ринок, на якому операції для активів або зобов'язань відбуваються з достатньою частотою та у достатньому обсязі, щоб надавати інформацію про ціноутворення на безперервній основі.

Мета визначення справедливої вартості для фінансового інструменту, який відкрито купується та продається на активному ринку – отримати ціну, за якою відбулась би операція з цим інструментом (тобто без модифікації або перепакуння інструмента) на кінець звітного періоду на основному, а за його відсутності на найсприятливішому активному ринку, до якого Фонд має безпосередній доступ.

Основний ринок – це ринок, на якому Фонд, як правило, здійснює операції продажу активу або передачі зобов'язання, за відсутності свідчень на користь протилежного положення. Найсприятливіший ринок – це ринок, який максимізує суму, що була б отримана за продаж активу, або мінімізує суму, що була б сплачена за передачу зобов'язання, після врахування всіх витрат на операцію.

Коли поточні ціни котирування недоступні, ціна останньої операції може свідчити про поточну справедливу вартість за умови відсутності значних змін економічних обставин після дати операції. Якщо умови змінилися з часу операції (наприклад, зміна безризикової ставки відсотка після останнього котирування ціни для корпоративних облігацій), то справедлива вартість відображає зміну умов шляхом посилення на поточні ціни або ставки для подібних фінансових інструментів, залежно від обставин. Подібно до того, якщо Фонд може довести, що ціна останньої операції не є справедливою вартістю (наприклад, тому, що вона відображає суму, яку Фонд отримав би або сплатив би у примусовій операції, при недобровільній ліквідації чи продажу описаного майна), таку ціну коригують.

Справедлива вартість портфеля фінансових інструментів є добутком кількості одиниць інструмента та його ринкової ціни котирування. Якщо опублікованої ціни котирування на активному ринку для фінансового інструмента в його сукупності немає, але є активні ринки для його складників, то справедлива вартість визначається на основі відповідних ринкових цін для його складників.

3.4.3. *Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань за умови відсутності активного ринку*

Якщо ринок для фінансового інструмента не є активним, Фонд встановлює справедливую вартість, застосовуючи інші підходи та методи оцінювання, що передбачені МСФЗ 13, включаючи модель дисконтування грошових потоків.

Належний метод оцінювання справедливої вартості конкретного фінансового інструмента включатиме спостережені ринкові дані про ринкові умови та інші чинники, які, ймовірно, впливають на

справедливу вартість інструмента. Справедлива вартість фінансового інструмента базуватиметься на одному чи кількох із наведених далі чинників (перелік не є вичерпним):

- а) вартість грошей у часі (тобто *відсоток за базовою чи безризиковою ставкою*);
- б) *кредитний ризик*;
- в) ціни на валютних біржах;
- г) ціни на інструменти *капіталу*;
- г) *волатильність* (тобто *величина майбутніх змін ціни фінансового інструмента або іншого об'єкта*);
- д) ризик дострокового погашення та ризик відмови;
- е) витрати на обслуговування фінансового активу або фінансового зобов'язання.

Справедлива вартість будь-якого активу залежить від:

- його фізичних або технічних ознак;
- юридичних характеристик, які дають право Фонду отримувати вигоду від активу; та
- поглядів учасників ринку на корисність активу.

Перед проведенням оцінки Фонд ідентифікує актив. Для цілей МСФЗ актив співпадає з одиницею обліку. Це може бути окремий актив або їх сукупність, які мають оцінюватися разом, наприклад, пакет акцій як одиниця обліку.

Актив класифікується як визначений тип майна – нерухомість, цінні папери тощо. Така класифікація дозволяє уявити юридичні правила отримання вигод від активу. Крім того, Фонд визначає юридичні права та обмеження, які накладені на актив та впливають на його вартість.

В якості вихідних даних для цих моделей по можливості використовується інформація з ринків, що спостерігаються, проте в тих випадках, коли це практично неможливо здійснити, для встановлення справедливої вартості необхідна певна частка судження, незалежно від судження Фонду про цінність активу.

Ознаками звичайної угоди (операції) є:

- Сторони угоди є непов'язаними зацікавленими особами, які можуть здійснити угоду та діють добровільно без жодних ознак примусу або вимушеності.
- Укладанню угоди передують маркетинговий період, під час якого сторони мають змогу повністю ознайомитися із активом та кон'юнктурою ринку на дату оцінки.
- Умови поставок та розрахунків згідно з угодою є звичайними для даного ринку.

Під час оцінки Фонд:

- Обирає ринок, на якому буде спостерігати дані для визначення справедливої вартості. Ринок має бути основним або найсприятливішим за визначенням Фонду.
- Перевіряє, чи відповідають угоди, що спостерігаються на ринку, ознакам звичайної угоди.

Справедлива вартість визначається без врахування витрат на продаж.

З точки зору корисності, оцінка справедливої вартості має враховувати принцип найкращого та найефективнішого використання активу з погляду учасників ринку та незалежно від судження Фонду. Найкраще та найефективніше використання активу – це використання фізично можливе, юридично дозволене, фінансово обгрунтоване та таке, що приводить до найбільшого значення справедливої вартості. Аналіз найкращого та найефективнішого використання передуює процедурі оцінки.

3.4.4. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Управлінський персонал вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що: (а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та (б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Судження включають облік таких вихідних даних, як ризик ліквідності, кредитний ризик і волатильність. Зміни в припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливу вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

Якби керівництво КУА, яке управляє активами Фонду використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності прибуток або збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, керівництво КУА, яке управляє активами Фонду, планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній

компетенції працівників компанії з управління активами, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва, є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

3.5. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Управлінський персонал застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу активів Фонду. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним фактором і може суттєво вплинути на оцінку термінів утримання фінансових інструментів.

3.6. Резерви очікуваних кредитних збитків

На дату первісного визнання та на кожен звітну дату Фонд оцінює всі боргові фінансові активи, крім тих, що віднесені до категорії фінансових активів, що обліковуються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі прибутку/збитку з урахуванням знецінення за моделлю очікуваних кредитних збитків. Суттєві судження керівництва КУА, яке управляє активами Фонду, враховують критерії етапів знецінення, коефіцієнтів знецінення для дебіторської заборгованості, рівня кредитного ризику, тобто очікування неотримуваних контрактних грошових потоків у порівнянні з первісно очікуваними та строки отримання очікуваних грошових потоків.

Фонд оцінює очікувані кредитні збитки за фінансовими активами із застосуванням принципів щодо нейтральності і доступності інформації, що є основою оцінки, а також застосовує методи сценарного аналізу та дисконтування грошових потоків, враховуючи часову вартість грошей. Максимальний період, який урахується під час оцінки очікуваних кредитних збитків, - це максимальний договірний період (з урахуванням умов про пролонгацію), протягом якого Фонд є вразливим до кредитного ризику

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково, здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку управлінський персонал з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Фонд застосовує для оцінювання очікуваних кредитних збитків практичні прийоми у спосіб, що відображає:

(а) об'єктивну та зважену за ймовірністю суму, визначену шляхом оцінки певного діапазону можливих результатів;

(б) часову вартість грошей; і

(в) обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію про минулі події, поточні умови та прогнози майбутніх економічних умов, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль станом на звітну дату.

При оцінці очікуваних кредитних збитків Фонд може не визначати всі можливі сценарії. Водночас, він враховує ризик або ймовірність настання кредитних збитків шляхом розгляду можливості настання кредитного збитку та можливості ненастання кредитного збитку, навіть якщо можливість настання кредитного збитку є малоюмовірною.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування управлінського персоналу КУА, яке управляє активами Фонду, щодо кредитних збитків.

Збитки визнаються в прибутках/збитках і зменшують балансову вартість активу в звіті про фінансовий стан. Фонд визнає сприятливі зміни в очікуваних кредитних збитках за весь строк дії як прибуток від зменшення корисності, навіть якщо розмір очікуваних кредитних збитків протягом строку дії є меншим від розміру очікуваних кредитних збитків, що були враховані в оцінці грошових потоків під час первісного визнання.

3.7. Відсоткові ставки (ставки дисконтування), що використані за умов не відповідності ринковим

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх грошових потоків в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту визначається з урахуванням трьох факторів:

а) вартості грошей у часі;

б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;

в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2021 середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 5,1 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial/data-sector-financial> розділ «Вартість строкових депозитів».

3.8. Валютні курси

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Фонд використовував обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2021	31.12.2020
Гривня /1 долар США	27,2782	28,2746

3.9. Оренда. Її ідентифікація і класифікація

На початку дії договору Фонд, застосовуючи професійне судження, оцінює, чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

Фонд проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою, або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

Фонд як Орендодавець класифікує кожен зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду. Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

3.10. Судові справи та забезпечення по них

Фонд в процесі своєї господарської діяльності може бути як позивачем, так і відповідачем у судових справах. Він створює забезпечення згідно МСБО 37 лише тоді, коли має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, і існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання. Для оцінки такої ймовірності настання негативних наслідків, а також для оцінки суми забезпечення, застосовуються професійні судження.

3.11. Поточні податки до сплати та відкладені податки

Фонд не є платником податку на прибуток.

3.12. Підання представлення

Фонд повинен представити свій баланс (Звіт про фінансовий стан) за формами, визначеними Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 №73.

Цей формат вимагає презентування балансу (звіт про фінансовий стан) з розподілом на поточні та непоточні активи/зобов'язання. Такий підхід не відповідає загальноприйнятому за МСФЗ підходу представлення звіту про фінансовий стан для інститутів спільного інвестування, для яких більш прийнятним є представлення звіту про фінансовий стан у порядку ліквідності.

4. НОВІ ТА ПЕРЕГЛЯНУТІ СТАНДАРТИ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Нові МСФЗ, прийняті станом на 31.12.2021, ефективна дата яких не настала

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
МСБО 16 «Основні засоби»	Поточною редакцією п.17 IAS 16 передбачено, що до первісної вартості об'єкта основних засобів включаються витрати на перевірку активу, зменшені на суму чистих надходжень від продажу виробів, вироблених у процесі доставки та перевірки активу. Наприклад, витрати на тестування обладнання включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу зразків, отриманих у процесі тестування, а витрати на випробування свердловини включаються до первісної вартості за мінусом прибутку від продажу нафти та газу, добутих у результаті випробування свердловини. З 1 січня 2022 року забороняється вираховувати з вартості основних засобів суми, отримані від продажу вироблених виробів в періодах, коли компанія готує актив до використання за призначенням. Натомість компанія визнаватиме таку виручку від продажів та відповідні витрати у складі прибутку або збитку.	01 січня 2022 року	Дозволено
МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»	Поточною редакцією п. 68 IAS 37 не уточнюється, які саме витрати слід брати до уваги при оцінці витрат на виконання контракту з метою ідентифікації його обтяжливості. Внаслідок цього існує розбіжність у методиках врахування витрат, що призводить до відмінностей у фінансовій звітності компаній, які мають у своїх портфелях обтяжливі договори. З 1 січня 2022 року до п. 68 IAS 37 внесено зміни, внаслідок яких встановлено, що витрати на виконання договору включають витрати, які безпосередньо пов'язані з цим договором, а також: (а) додаткові витрати на виконання цього договору, наприклад, прями витрати на оплату праці та матеріали; і (б) розподілені інші витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договорів, наприклад, розподілену частину витрат на амортизацію об'єкта основних засобів, що використовується для виконання в числі інших та даного договору. Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором - тобто прями та розподілені витрати.	1 січня 2022 року	Дозволено
МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»	Актуалізація посилань в МСФЗ (IFRS) 3 на Концептуальні основи підготовки фінансової звітності, не змінюючи вимог до обліку для об'єднання бізнесів. IFRS 3 визначає, як компанія повинна враховувати активи та зобов'язання, які вона купує внаслідок об'єднання бізнесу. IFRS 3 вимагає, щоб компанія посилалася на Концептуальні основи фінансової звітності, щоб визначити, що визнається активом чи зобов'язанням. У поточній редакції з метою застосування IFRS 3 замість положень Концептуальних основ, випущених у 2018 році, покупці повинні використовувати визначення активу та зобов'язання та відповідні вказівки, викладені у Концептуальних основах, прийнятих Радою з МСФЗ у 2001 році. З 1 січня 2022 року оновлено посилання відповідно до якого, покупці повинні посилатися на Концептуальні засади, випущені у 2018 році, для визначення того, що складає актив чи зобов'язання. Додано виняток щодо зобов'язань і умовних зобов'язань. Цей виняток передбачає, що стосовно деяких видів зобов'язань і умовних зобов'язань організація, яка застосовує МСФЗ (IFRS) 3, повинна посилатися на МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи» або на Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 21 «Збори», а не на Концептуальні основи фінансової	1 січня 2022 року	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	звітності 2018 року.		
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності»	Пункт D16 (а) МСФЗ 1 надає дочірній організації, яка вперше починає застосовувати МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, звільнення щодо оцінки його активів та зобов'язань. Виняток, передбачений пунктом D16 (а) IFRS 1, не застосовується до компонентів капіталу. Відповідно, до внесення поправки до IFRS 1 від дочірньої організації, яка вперше застосовувала МСФЗ пізніше, ніж її материнська компанія, могли вимагати вести два окремі обліку для накопичених курсових різниць, заснованих на різних датах переходу на МСФЗ. Поправка до IFRS 1 розширює звільнення, передбачене пунктом D16 (а) IFRS 1, на накопичені курсові різниці, щоб скоротити витрати для компаній, що вперше застосовують МСФЗ. Поправка дозволяє дочірньому підприємству, що застосовує IFRS 1: D16 (а) (яке переходить на МСФЗ пізніше своєї материнської компанії), виконати оцінку накопиченого ефекту курсових різниць у складі іншого сукупного доходу - на підставі такої оцінки, виконаної материнською компанією на дату її переходу на МСФЗ.	1 січня 2022 року	Дозволено
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»	Поправка пояснює, які комісії враховує компанія, коли вона застосовує тест «10 відсотків», передбачений пунктом B3.3.6 IFRS 9 для оцінки того, чи є модифікація фінансового інструменту суттєвою і чи слід припинити визнання фінансового зобов'язання. Так, з 1 січня 2022 року при визначенні величини виплат комісійної винагороди за вирахуванням отриманої комісійної винагороди позичальник враховує тільки суми комісійної винагороди, виплата або отримання яких провадилися між цим позичальником та відповідним кредитором, включаючи комісійну винагороду, виплачену від імені один одного. Тобто, комісійна винагорода, що включається в «10-відсотковий» тест при припиненні визнання фінансових зобов'язань, включає тільки винагороду, сплачене між позикодавцем і позикоотримувачем, включаючи винагороду, сплачену або отриману від інших сторін. Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов відображається в обліку як його погашення, всі понесені витрати або виплачена комісійна винагорода визнаються як частина прибутку або збитку від погашення відповідного боргового зобов'язання. Якщо заміна одного боргового інструменту на інший або модифікація його умов не відображається в обліку як погашення, то на суму всіх понесених витрат або виплаченої комісійної винагороди коригується балансова вартість відповідного боргового зобов'язання, і це коригування амортизується протягом строку дії модифікованого зобов'язання, що залишився.	1 січня 2022 року	Дозволено
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»	Поправка стосується стимулюючих платежів з оренди. До внесення поправок до ілюстративного прикладу 13 як частина факторів включалося відшкодування, що стосується поліпшень орендованого майна, при цьому в прикладі недостатньо чітко було представлений висновок про те, чи таке відшкодування відповідатиме визначенню стимулу до оренди. Найпростішим виходом з існуючої плутанини Рада МСБО прийняла рішення виключити з ілюстративного прикладу 13 відшкодування, що стосується поліпшень орендованого майна. Відтак, поправка уточнює ілюстративний приклад № 13 до МСФЗ (IFRS) 16 шляхом виключення прикладу урахування відшкодування, отриманого орендарем від орендодавця в	Відсутня, оскільки стосується лише прикладу	-

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство»	<p>якості компенсації за понесені витрати на поліпшення об'єкта оренди.</p> <p>Поправка стосується ефекту оподаткування при визначенні справедливої вартості. В даний час відповідно до пункту 22 IAS 41 при визначенні справедливої вартості шляхом дисконтування грошових потоків компанії виключають із розрахунку грошові потоки з оподаткування. Поправка виключає вимогу IAS 41:22, яка вказує, що грошових потоки, пов'язані з оподаткуванням, не включаються до розрахунків справедливої вартості біологічних активів. Поправка приводить IAS 41 до відповідності IFRS 13.</p> <p>З 1 січня 2022 року вимогу про виключення податкових потоків коштів при оцінці справедливої вартості пункту 22 IAS 41 скасовано.</p>	1 січня 2022 року	Дозволено
МСБО 1 «Подання фінансової звітності»	<p>Поправки роз'яснюють критерій у МСБО 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду.</p> <p>Сутність поправок:</p> <ul style="list-style-type: none"> • уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду; • класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом - на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків; • роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію - якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше; і • «урегулювання» визначається як погашення зобов'язань грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють собою економічні вигоди, або власними дольовими інструментами, які класифікуються як капітал. 	01 січня 2023 року	Дозволено
МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість»	<p>Поправки включають:</p> <p>Заміна вимог до компаній розкривати свої «основні положення» облікової політики (significant accounting policies) вимогою розкривати «суттєві положення» облікової політики (material accounting policies); і</p> <p>Додавання керівництва про те, як компаніям слід застосовувати концепцію суттєвості при прийнятті рішень щодо розкриття облікової політики.</p> <p>Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо, розглядаючи разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності, вона за обґрунтованими очікуваннями могла б вплинути на рішення, які основні користувачі фінансової звітності загального призначення роблять на основі цієї звітності.</p>	01 січня 2023 року	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	<p>Хоча операція, інша подія або умова, з якою пов'язана інформація про облікову політику, може бути суттєвою (сама по собі), це не обов'язково означає, що відповідна інформація про облікову політику є суттєвою для фінансової звітності.</p> <p>Розкриття несуттєвої інформації про облікову політику може бути прийнятним, хоч і не вимагається.</p>		
МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»	<p>До появи цих поправок, МСФЗ (IAS) 8 включав визначення облікової політики та визначення зміни у бухгалтерських оцінках. Поєднання визначення одного поняття (облікова політика) з іншим визначенням змін (зміна у бухгалтерських оцінках) приховує різницю між обома поняттями.</p> <p>Щоб зробити цю відмінність більш ясною, Рада з МСФЗ вирішила замінити визначення зміни у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок.</p> <p>Поправки замінюють визначення змін у бухгалтерських оцінках визначенням бухгалтерських оцінок. Згідно з новим визначенням, бухгалтерські оцінки - це «грошові суми у фінансовій звітності, оцінка яких пов'язана з невизначеністю» (monetary amounts in financial statements that are subject to measurement uncertainty).</p> <p>Компанія здійснює бухгалтерську оцінку задля досягнення мети, поставленої в обліковій політиці.</p> <p>Виконання бухгалтерських оцінок включає використання суджень чи припущень з урахуванням останньої доступної надійної інформації.</p> <p>Ефекти зміни вихідних даних або методу оцінки, використаних для виконання бухгалтерської оцінки, є змінами в бухгалтерських оцінках, якщо вони не є результатом виправлення помилок попереднього періоду.</p>	1 січня 2023 року	Дозволено
МСБО 12 «Податки на прибуток»	<p>Операція, яка не є об'єднанням бізнесів, може призвести до початкового визнання активу та зобов'язання та на момент її здійснення не впливати ні на бухгалтерський прибуток, ні на оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар, як правило, визнає зобов'язання з оренди та включає ту саму суму у початкову вартість активу у формі права користування.</p> <p>Залежно від застосовного податкового законодавства при первісному визнанні активу та зобов'язання щодо такої операції можуть виникнути рівновеликі оподатковувані та тимчасові різниці, що віднімаються. Звільнення, передбачене пунктами 15 і 24, не застосовується до таких тимчасових різниць, і тому організація визнає відкладене податкове зобов'язання та актив, що виникло.</p> <p>Компанія, що застосовує поправку вперше, має на дату початку самого раннього з представлених порівняльних періодів:</p> <p>(а) визнати відстрочений податковий актив – тією мірою, в якій є ймовірним наявність у майбутньому оподаткованого прибутку, проти якого можна зарахувати цю від'ємну тимчасову різницю, відкладене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що віднімаються та оподатковуються, пов'язаних:</p> <p>(i) з активами у формі права користування та зобов'язаннями з оренди; і</p> <p>(ii) з визнаними зобов'язаннями щодо виведення об'єктів з експлуатації, відновлення навколишнього середовища та аналогічними зобов'язаннями та із сумами цих зобов'язань, включених до первісної вартості відповідного активу;</p> <p>(б) визнати сумарний ефект первинного застосування цих</p>	1 січня 2023 року	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	поправок як коригування вступного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компонента власного капіталу, залежно від ситуації) на зазначену дату.		
МСФЗ 17 Страхові контракти	<ul style="list-style-type: none"> • Виключення деяких видів договорів зі сфери застосування МСФЗ 17 • Спрощене подання активів і зобов'язань, пов'язаних з договорами страхування в звіті про фінансовий стан • Вплив облікових оцінок, зроблених в попередніх проміжних фінансових звітностях • Визнання і розподіл аквізиційних грошових потоків • Зміна у визнанні відшкодування за договорами перестраховання в звіті про прибутки і збитки • Розподіл маржі за передбачені договором страхування інвестиційні послуги (CSM) • Можливість зниження фінансового ризику для договорів вхідного перестраховання і непохідних фінансових інструментів • Перенесення дати вступу в силу МСФЗ 17, а також продовження періоду звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 для страхових компаній до 1 січня 2023 року • Спрощений облік зобов'язань по врегулюванню збитків за договорами, які виникли до дати переходу на МСФЗ 17 • Послаблення в застосуванні технік для зниження фінансового ризику • Можливість визначення інвестиційного договору з умовами дискреційного участі в момент переходу на новий стандарт, ніж в момент виникнення договору 	1 січня 2023 року	Дозволено
МСФЗ (IFRS) 10 "Консолідована фінансова звітність" та МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства" «Продаж або внесок активів у угодах між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством»	Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСБО (IAS) 28 застосовуються до випадків продажу або внеску активів між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством. Зокрема, поправки роз'яснюють, що прибутки або збитки від втрати контролю над дочірньою організацією, яка не є бізнесом, в угоді з асоційованою організацією або спільним підприємством, які враховуються методом участі в капіталі, визнаються у складі прибутків або збитків материнської компанії лише у частці інших непов'язаних інвесторів у цій асоційованій організації чи спільному підприємстві. Аналогічно, прибутки чи збитки від переоцінки до справедливої вартості решти частки в колишній дочірній організації (яка класифікується як інвестиція в асоційовану організацію або спільне підприємство і враховується методом участі в капіталі) визнаються колишньою материнською компанією тільки в частці незв'язаних інвесторів у нову асоційовану організацію або спільне підприємство.	Дата набуття чинності має бути визначена Радою МСФЗ	Дозволено

При складанні фінансової звітності Фонд застосував всі нові і змінені стандарти й інтерпретації, загверджені РМСБО та КМТФЗ, які належать до його операцій, що набрали чинності на дату випуску фінансової звітності Фонду за 2021 рік.

Фонд не застосовував достроково у фінансовій звітності за 2021 рік вищенаведені зміни до МСФЗ. тлумачення та поправки, які були випущені, але ще не набрали чинності. КУА, яке управляє активами Фонду, наразі оцінює можливий вплив цих поправок на його фінансову звітність та має намір їх використовувати з дати вступу в дію по відношенню до операцій, які проводяться в межах його господарської діяльності. Інші поправки та тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що діють на дату складання цієї фінансової звітності, як було вище вказано, були застосовані, але вони не мали впливу на цю фінансову звітність.

5. РЕКЛАСИФІКАЦІЯ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ ТА ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

5.1. Інформація про зміни в облікових політиках

КУА обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

5.2. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок

В 2021 році через отримання скоригованої фінансової звітності об'єкту інвестування (ПрАТ «СК «Саламандра») за 2020 рік було поведено виправлення помилок. Власний капітал ПрАТ «СК «Саламандра» було зменшено через виправлення помилок, що призвело до перегляду справедливої вартості акцій ПрАТ, що знаходяться у власності Фонду.

Внаслідок таких виправлень проведена зміна показників наступних рядків балансу станом на 01.01.2021 року:

(тис. грн.)			
Баланс («Звіт про фінансовий стан»)	На початок звітного року	Зміни	На початок звітного року зі змінами
Рядок 1035 «Інші довгострокові фінансові інвестиції»	159 755	-5 951	153 824
Рядок 1095 «Усього за розділом І»	159 775	-5 951	153 824
Рядок 1300 «Баланс»	165 862	-5 951	159 911
Рядок 1420 «Нерозподілений прибуток (збиток)»	149 556	-5 951	143 605
Рядок 1495 «Усього за розділом І»	161 489	-5 951	155 538
Рядок 1900 «Баланс»	165 862	-5 951	159 911

Таке виправлення помилок у Балансі мало вплив на фінансові результати Фонду за попередній 2020 рік, тому було змінено порівняльну інформацію, а саме: інший операційний дохід зменшено на 5 951 тис. грн. (рядок 2120 та рядок 2121).

Внаслідок цього проведено зміну показників таких рядків графі 4 Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід):

Звіт про фінансові результати («Звіт про сукупний дохід»)	На початок звітного року	Зміни	На початок звітного року зі змінами
Рядок 2120 «Інші операційний дохід»	149 564	-5 951	143 613
Рядок 2121 «в тому числі: дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю»	149 564	-5 951	143 613
Рядок 2190 «Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток»	149 428	-5 951	143 477
Рядок 2290 «Фінансовий результат до оподаткування: прибуток»	150 097	-5 951	144 146
Рядок 2350 «Чистий фінансовий результат: прибуток»	150 097	-5 951	144 146
Рядок 2465 «Сукупний дохід»	150 097	-5 951	144 146
Рядок 2610 «Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію»	12,57840	-0,4987	12,07970
Рядок 2615 «Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію»	12,57840	-0,4987	12,07970

У звіті про власний капітал по р. 4010 «Виправлення помилок» в графі 7 «Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)» відображено коригування сальдо нерозподіленого прибутку на початок року в сумі 5 951 тис. грн. (зі знаком -).

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ

6.1. Розкриття інформації, поданої у Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід) (Форма № 2, тис.грн.):

	2021 рік	2020 рік
6.1.1. Інші операційні доходи (р.2120)	435	143613
В тому числі дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю (р.2121)	435	143613
6.1.2. Адміністративні витрати (рядок 2130)		
Послуги аудитора	55	50
Послуги банків	-	1
Депозитарні послуги	17	32

Послуги по управлінню активами	113	9
Послуги оренди	12	12
Послуги брокера	-	30
Послуги нотаріуса	2	-
Інші послуги	5	2
Всього адміністративних витрат:	204	136
6.1.3. Інші операційні витрати (р.2180)	1	-
В тому числі витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю (р.2181)	-	-
6.1.4. Фінансові доходи (р.2220):	679	669
В тому числі:		
Процентні доходи	679	356
Процентний дохід за борговими цінними паперами	-	313
6.1.5. Інші доходи (р.2240), у т.ч.	-	11000
- Реалізація фінансових інвестицій	-	11000
6.1.6. Інші витрати (р.2270), у т.ч.	-	11000
- собівартість фінансових інвестицій	-	11000

6.2. Розкриття інформації, поданої у Балансі (Звіті про фінансовий стан) (Форма № 1, тис.грн.):

6.2.1. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю (рядки 1035, 1160)

Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку (р.1035):

Фінансові активи	31 грудня 2021				31 грудня 2020			
	Кількість	Частка, %	Первісна вартість	Справедлива вартість	Кількість	Частка, %	Первісна вартість	Справедлива вартість
Акції ПрАТ «СК «Ван Клік» UA 4000093090	140401	56,1604	1123	35559	140401	56,1604	1123	35514
Акції ПрАТ «СК «Саламандра» UA 4000109524	156484	99,7997	6985	93666	156484	99,7997	6985	93363
Разом ЦП (акцій):	*	*	8108	129225	*	*	8108	128877
Частки в господарських товариствах (ГТ):								
ТОВ «АСІСТАНС СЕРВІС»	*	100	100	16575	*	100	100	16551
ТОВ «ФІНАНС ЛАЙН»	*	100	2	164	*	100	2	131
ТОВ «ПАРАСОЛЬ.ЮА»	*	51	1	9	*	51	1	5
ТОВ «МАРКС.КАПІТАЛ»	*	100	2000	8286	*	100	2000	8260
Разом частки в ГТ	*	*	2103	25034	*	*	2103	24947
			10211	154259			10211	153824

6.2.2. Торговельна та інша дебіторська заборгованість (рядки 1130, 1140 та 1155)

	31 грудня 2021	31 грудня 2020
Інша поточна дебіторська заборгованість (балансова вартість) (р.1155), в т.ч.:	5537	5729
Позика, видана ТОВ «Парасоль ЮА» (дог.02/2020 від 03.06.2020р., доп. угода № 1 від 31.12.2021р.)	2512	2092

Позика, видана ТОВ «Асістанс Сервіс» (дог.01/2020 від 03.06.2020р), доп.угода № 1 від 31.01.2021р.)	3025	3637
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів (% за наданими позиками) (р.1140)	1012	356
Разом дебіторська заборгованість фінансова, за амортизованою собівартістю:	6549	6085
Дебіторська заборгованість не фінансова:		
Дебіторська заборгованість за авансами виданими (р.1130)	1	1
Дебіторська заборгованість, всього, балансова вартість:	6550	6086

Дебіторська заборгованість Фонду не має забезпечення.

Простроченої дебіторської заборгованості Фонд не має.

Фонд проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу із застосуванням спрощення практичного характеру, дозволеного МСФЗ 9, із використанням матриці забезпечення.

Станом на 31 грудня 2021 року прострочена не пролонгована дебіторська заборгованість відсутня, тому загальна сума кредитних збитків склала 0 тис. грн.

За судженням управлінського персоналу КУА, яке управляє активами Фонду, кредитна якість дебіторської заборгованості, яка не є простроченою і знеціненою, є високою тому, що вона включає практично на 100% дебіторську заборгованість пов'язаних сторін і вірогідність її погашення є високою.

6.2.3. Грошові кошти та їх еквіваленти, за справедливою вартістю (рядок 1165)

	31 грудня 2021	31 грудня 2020
Кошти на рахунках в банках, в тис. грн.	1	1
Всього	1	1

Станом на 31.12.2021р. та на 31.12.2020р. на поточних рахунках у банках обліковуються за справедливою вартістю, яка дорівнює номінальній вартості, грошові кошти на суму 1 тис. грн.

6.2.4. Власний капітал (рядки 1400-1495)

Структура власного капіталу:

Найменування статті	Станом на 31 грудня 2021	Станом на 31 грудня 2020
Статутний капітал (р.1400)	2000000	2000000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) (р.1420)	143605	144514
Неоплачений капітал (р.1425)	(1988067)	(1988067)
Всього власний капітал (р.1495)	155538	156447

Нерозподілений прибуток на кінець 2021 року склав 144 514 тис. грн., він збільшився за рахунок отриманого прибутку 909 тис. грн.

Всього власний капітал за 2021 рік збільшився на 909 тис. грн.

Розмір початкового Статутного капіталу Фонду становить 1 977 000 (один мільйон дев'ятсот сімдесят сім) гривень 00 копійок.

З урахуванням випуску Фондом акцій для здійснення діяльності зі спільного інвестування, статутний капітал Фонду становить 2 000 000 000 (два мільярди) гривень 00 копійок.

Фонд здійснює випуск акцій у розмірі його статутного капіталу.

Статутний капітал Фонду поділяється на 2 000 000 000 (два мільярди) штук простих іменних акцій, номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна.

Перше розміщення акцій для формування початкового статутного капіталу є виключно приватним серед засновників Фонду.

Акції підлягають розміщенню виключно серед його учасників шляхом приватного розміщення.

Фізична особа може бути учасником Фонду за умови придбання його акцій в кількості, яка за номінальною вартістю цих акцій складає суму не менше ніж 1500 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня 2014 року.

Для випуску акцій Фонд здійснює всі необхідні дії в порядку, визначеному чинним законодавством України та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Оплата акцій здійснюється виключно коштами.

Всі акції є простими, надають акціонерам наступні права:

- брати участь в управлінні справами Фонду в порядку, визначеному чинним законодавством України та Статутом;

- брати участь у розподілі прибутку Фонду та одержувати дивіденди відповідно до рішень Загальних зборів акціонерів;

- отримувати інформацію про діяльність Фонду в обсягах, визначеному чинним законодавством

України;

- відчужувати акції Фонду в порядку, визначеному Статутом та чинним законодавством

України;

- інші права згідно з Статутом та чинним законодавством України.

Привілеї та обмеження для певних груп акціонерів відсутні.

Фонд не випускав акцій, призначених для випуску за умовами опціонів і контрактів з продажу.

Станом на 31 грудня 2021 року та на 31.12.2020 року зареєстрований капітал складає 2000000 тис. грн.

Станом на 31 грудня 2021 року та на 31.12.2020 року сплачений капітал складає 11933 тис. грн.

Фонд не має права створювати спеціальні або резервні фонди.

Станом на 31 грудня 2021 та на 31 грудня 2020р. учасником Фонду була 1 фізична особа :

Учасники Товариства:	31.12.2021	31.12.2020
	%	%
КБВ Фізична особа Явтушенко Юрій Олексійович (прямий вплив частка 100%)	100	100
Всього	100,0	100,0

6.2.5. Торговельна та інша кредиторська заборгованість (рядок 1615, 1635)

	31 грудня 2021	31 грудня 2020
Торговельна кредиторська заборгованість (фінансова) (р.1615)	19	29
Всього торговельна кредиторська заборгованість:	19	29

Простроченої кредиторської заборгованості Товариство не має.

6.2.6. Інші поточні зобов'язання (рядок 1690)

	31 грудня 2021	31 грудня 2020
Внутрішні розрахунки (із КУА)	73	73
За придбані фінансові інвестиції	4271	4271
Всього поточні зобов'язання (фінансові):	4344	4344

Станом на 31.12.2021 року існує прострочена кредиторська заборгованість за придбані фінансові інвестиції у сумі 4271 тис. грн.

6.3. Розшифровки статей звіту про рух грошових коштів (за прямим методом), в тис. грн.

Метою складання Звіту про рух грошових коштів є надання користувачам фінансової звітності повної, правдивої та неупередженої інформації про зміни, що відбулися у грошових коштах Фонду та їх еквівалентах (далі – грошові кошти) за звітний період.

При складанні фінансової звітності Фондом обрано спосіб складання Звіту про рух грошових коштів за прямим методом із застосуванням відповідної форми звіту. Звіти про рух грошових коштів за 2020, 2021 роки складені за прямим методом, що робить їх співставними.

У Звіті про рух грошових коштів Фондом розгорнуто наводяться суми надходжень та видатків грошових коштів, що виникають в результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності протягом звітного періоду. Якщо рух грошових коштів у результаті однієї операції включає суми, які належать до різних видів діяльності, то ці суми у звіті наводяться Фондом окремо у складі статей щодо відповідних видів діяльності.

Залишок коштів на початок періоду (01.01.2021р.) складає	1 тис. грн.
Чистий рух коштів від операційної діяльності складає	- 215 тис. грн.
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності складає	+ 215 тис. грн.
Чистий рух коштів від фінансової діяльності складає	0 тис. грн.
Всього Чистий рух грошових коштів за 2021 рік складає	0 тис. грн.
Вплив зміни валютних курсів за 2021 рік складає	0 тис. грн.
Залишок коштів станом на 31.12.2021р. склав	1 тис. грн.

7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

7.1. Розкриття інформації про власників та пов'язані сторони

Сторони, як правило, вважаються пов'язаними, якщо вони перебувають під загальним контролем, або одна із сторін має можливість контролювати іншу або може здійснити значний вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових та операційних рішень. При розгляді кожної можливої пов'язаної сторони, особлива увага приділяється змісту відносин, а не тільки їх юридичній формі.

11.09.2020 рішенням Комітету з питань нагляду та регулювання діяльності ринків небанківських фінансових послуг НБУ №21/1303-пк, визнав небанківську фінансову групу «САЛАМАНДРА» у такому складі:

ПрАТ «СК ВАН КЛІК» (13934129)
 ТОВ «Маркс. Капітал» (37686922)
 ТОВ «Асістанс Сервіс» (30850322)
 ТОВ «Парасоль» (40023751)
 ТОВ «Фінанс-Лайн» (38021781)
 ПАТ ЗНВ КІФ «Фронтлайн» (38901688)

Також до складу пов'язаних осіб включено учасника Товариства Явтушенко Ю.О. та ТОВ «КУА «ОПІКА – КАПІТАЛ».

Інформація про засновників та голову наглядової ради корпоративного інвестиційного фонду

Група	N з/п	Повне найменування юридичної особи - засновника чи прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - засновника, голови наглядової ради корпоративного фонду	Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ юридичної особи - засновника або реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичної особи - засновника, голови наглядової ради корпоративного фонду або серія та номер паспорта*	Місцезнаходження юридичної особи чи паспортні дані фізичної особи, щодо якої подається інформація	Частка в статутному капіталі корпоративного фонду, %
1	2	3	4	5	6
А		Засновники - фізичні особи Відсутні			
Б		Засновники - юридичні особи ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ "ІНВЕСТИЦІЙНІ ПАРТНЕРИ"	36136431	01004, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, буд. 11, кімн. 205	0
В		Голова наглядової ради корпоративного фонду Явтушенко Юрій Олексійович	2463520110	паспорт КО 818901, виданий Київським РВ ПМУ ГУ МВС України в Полтавській обл. 13.04.2010р.	100

Компанія з управління активами Фонду

ТОВ «КУА «ОПІКА-КАПІТАЛ» (КУА) отримує винагороду за надані послуги. Винагорода Компанії з управління активами сплачується грошовими коштами. Винагорода Компанії з управління активами встановлюється у співвідношенні до вартості чистих активів Фонду та приросту вартості чистих активів Фонду. Сума винагороди розраховується у співвідношенні до вартості чистих активів Фонду, нараховується щомісячно за рахунок активів Фонду.

Визначення вартості чистих активів для розрахунку винагороди Компанії з управління активами здійснюється на підставі даних середньомісячних розрахунків вартості чистих активів Фонду за станом на кінець останнього робочого дня звітного місяця. За підсумками фінансового року здійснюється остаточний перерахунок винагороди Компанії з управління активами за рік на підставі розрахунку середньорічної вартості чистих активів, здійсненому за даними щомісячних розрахунків чистих активів Фонду.

Загальна сума нарахованої винагороди за 2021 рік склала 113 тис. грн..

При цьому кредиторська заборгованість за надані послуги Компанією з управління активами станом на 31.12.2021 року складає 18 тис. грн. (95 % кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги).

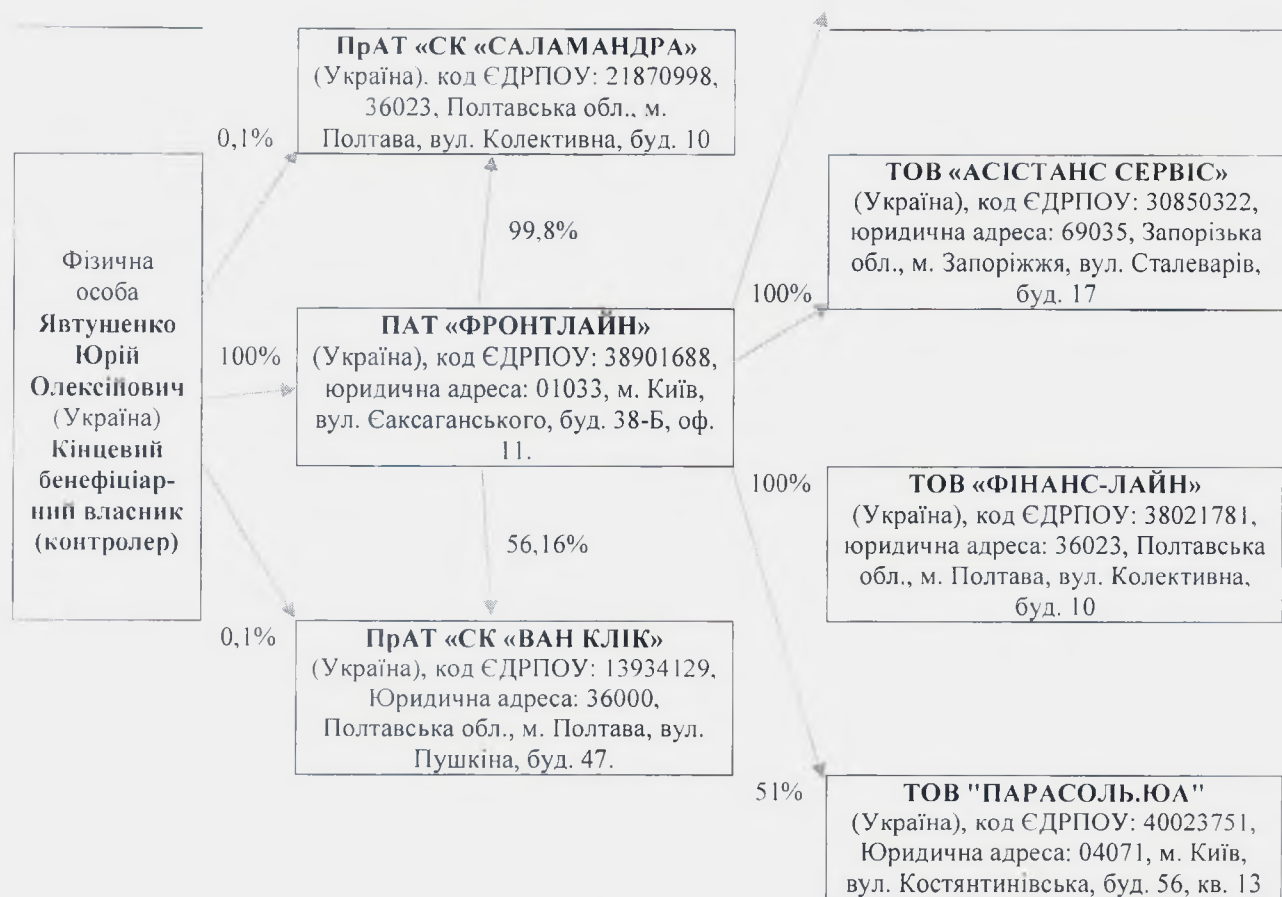
Інформація про осіб, які знаходилися під спільним контролем через КУА, протягом 2021 р:

Перелік інституційних інвесторів, активами яких управляє ТОВ «КУА «ОПІКА-КАПІТАЛ»:
ПЗНВІФ «Страховий резерв»
ПЗНВІФ «КДФ»
ПАТ «ФРОНТЛАЙН»
АГ «Фрея»

Структура власності небанківської фінансової групи «САЛАМАНДРА», до складу якої входить Товариство

100%

ТОВ «МАРКС.КАПІТАЛ»
 (Україна), код ЄДРПОУ: 37686922
 юридична адреса: 36023, Полтавська обл., м. Полтава, вул. Колективна, буд. 10

Протягом періоду з 01.01.2021 р. по 31.12.2021р. у Фонду виникали операції з пов'язаними сторонами, інформація про які наведена в таблиці:

	2021		2020	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
1	2	3	4	5
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів (з рядка 1140 звіту про фінансовий стан)	1012	1012	356	356
Інша поточна дебіторська заборгованість (з рядка 1155 звіту про фінансовий стан)	5537	5537	5729	5729
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (з рядка 1615 звіту про фінансовий стан)	18	19	9	29
Інші поточні зобов'язання (з рядку 1690 звіту про фінансовий стан)	2024	4344	3591	4344
Інші операційні доходи (з рядку 2120 звіту про сукупний дохід)	435	435	143613	143613
Фінансові доходи (з рядку 2220 звіту про сукупний дохід)	679	679	669	669
Інші доходи (з рядку 2270 звіту про сукупний дохід)	-	-	11000	11000
Інші витрати (з рядку 2240 звіту про сукупний дохід)	-	-	11000	11000
Адміністративні витрати (з рядку 2130 звіту про сукупний дохід)	113	204	20	136

Інформація про операції з пов'язаними сторонами за 2021 рік:

Назва учасника	Операції з надання позик	Операції з нарахуванням	Операції з оренди	Винагорода КУА
----------------	--------------------------	-------------------------	-------------------	----------------

		% позикам	нерухомості	
ПрАТ «Саламандра» (21870998)	-	-	12	-
ТОВ «Асістанс Сервіс (30850322)	-	403	-	-
ТОВ «Парасоль» (40023751)	497	276	-	-
ТОВ «Фінанс-Лайн» (38021781)	-	-	-	-
ТОВ «КУА «ОПІКА-КАПІТАЛ»	-	-	-	113

Значна частка операцій з пов'язаними сторонами пояснюється особливостями діяльності Фонду і проведенням операцій із суб'єктами, які знаходяться під спільним контролем з боку КУА та НФГ «Саламандра». Операції з пов'язаними сторонами проводилися за звичайними цінами у визначенні ПКУ.

7.2. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

7.2.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Фонд здійснює періодичні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан, станом на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	1 рівень: Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Зміни справедливої вартості фінансових інструментів, класифікованих як призначені для продажу, відображаються у прибутку чи збитку.	Ринковий, витратний	1,2 і 3 рівень: Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. Якщо відповідних відкритих даних немає, коли діяльність ринку для активу на дату оцінки незначна, або її взагалі немає, використовуються вхідні дані 3-го рівня ієрархії: власна інформація, ціни попередніх операцій або цінова інформація третіх сторін, припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив, в тому числі припущення про ризик.
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	1 і 2 рівень: Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів

7.2.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

При визначенні справедливої вартості управлінським персоналом були враховані вимоги МСФЗ 13 щодо відсутності активного ринку для цінних паперів та часток господарських товариств, які є в наявності на балансі Фонду.

Станом на 31.12.2021 року проведено періодичну оцінку фінансових інструментів, що оцінюються за справедливою вартістю. У зв'язку з відсутністю активного ринку щодо акцій емітентів, які є в наявності на балансі Фонду станом на 31.12.2021 р., а також відсутністю відкритих вхідних даних щодо вартості часток (паїв)

господарських товариств, управлінським персоналом КУА була визначена справедлива вартість фінансових інвестицій Фонду методом оцінювання із використанням витратного підходу та вхідних даних 3-го рівня ієрархії справедливої вартості із використанням власної інформації про вартість чистих активів емітентів та господарських товариств, акції та частки (паї) яких в наявності на балансі Фонду у вигляді довгострокових фінансових інвестицій.

З урахуванням специфіки діяльності Фонду як ІСІ, зміна справедливої вартості фінансових активів (дооцінка) в сумі 435 тис. грн. визнана в складі інших операційних доходів у Звіті про фінансові результати (звіті про сукупний дохід) (рядок 2120 і 2121 графа 3) за 2021 рік.

7.2.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не спостережуваними)		Усього	
	2021	2020	2021	2020	2021	2020	2021	2020
Дата оцінки	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20	31.12.21	31.12.20
Інструменти капіталу (акції, інвестиційні сертифікати, частки у господарських товариствах)	0	0	0	0	154259	153824	154259	153824
Грошові кошти	1	1	0	0	0	0	1	1

7.2.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

У 2021 році переведень між рівнями ієрархії справедливої вартості не було.

7.2.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Використання закритих вхідних даних (3-рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості вплинули на фінансовий результат за 12 місяців 2021 року (дооцінка) в сумі 435 тис. грн., яка визнана в складі інших операційних доходів у Звіті про фінансові результати (звіті про сукупний дохід) по р.2120, 2121 графа 3.

Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-го рівня ієрархії	Залишок станом на 31.12.2020р.	Придбання (продажі)	Залишок станом на 31.12.2021р.	Стаття (статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або збитки визнані
Інструменти капіталу	153824	+435	154259	+435 - доходи від переоцінки вартості фінансових активів (цінних паперів та часток (паїв) господарських товариств, які є асоційованими підприємствами, та які оцінюються за справедливою вартістю, в результаті їх переоцінки, відображено в статті інші операційні доходи р. 2120 і 2121 графа 3 форми № 2 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)»

7.2.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

У зв'язку з відсутністю активного ринку щодо акцій та часток господарських товариств, що знаходяться на балансі Фонду, методом оцінювання управлінським персоналом Фонду визначено, що справедлива вартість цінних паперів та інших фінансових інвестицій, класифікованих як довгострокові фінансові інвестиції, із відображенням змін їх справедливої вартості через прибуток/збиток, не відрізняється від їх балансової вартості.

Справедлива вартість фінансових інструментів, відображених в Балансі (Звіті про фінансовий стан), в порівнянні з їх балансовою вартістю (тис. грн.):

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2021	31.12.2020	31.12.2021	31.12.2020
Інструменти капіталу (р.1035)	154259	153824	154259	153824
Дебіторська заборгованість (фінансова) (рядки 1130, 1140 та 1155)	6549	6085	6549	6085
Грошові кошти (р.1165, 1167)	1	1	1	1
Разом фінансові активи:	160809	159910	160809	159910
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (фінансова) (р.1615)	19	29	19	29
Інші поточні зобов'язання (фінансові) (р.1690)	4344	4344	4344	4344
Разом фінансові зобов'язання:	4363	4373	4363	4373

Справедлива вартість рівня з фінансових активів та зобов'язань визначається виходячи з моделей розрахунку вартості на основі аналізу дисконтованих грошових потоків. Оскільки ставки дисконтування, встановлені за використання фінансовими активами та зобов'язаннями, є ринковими та відповідають поточній ситуації, справедлива вартість оцінюється на рівні балансової.

Керівництво Фонду вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 7.3

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

7.3.1. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Фонду визнає, що його діяльність пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо.

Значні фактори ризику, що впливали на діяльність Фонду протягом року:

- нестабільність економічної та політичної ситуації в Україні;
- непередбачена зміна кон'юнктури внутрішнього і зовнішнього ринку;
- непередбачені дії конкурентів;
- довгострокові карантинні обмеження у зв'язку з пандемією COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Фонду і є важливим елементом його діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Фонду. Операційний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Управління ризиками Фонду являє собою процес передбачення, мінімізації, пом'якшення і нейтралізації їх негативних фінансових наслідків, що включає їх ідентифікацію, оцінку, упередження та уникнення.

Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Фонд, на встановлення контролю за ризиками, на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Фонду, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками, з метою забезпечення досягнення стратегічних цілей Фонду при дотриманні балансу інтересів усіх зацікавлених сторін.

Управління ризиками керівництвом Фонду здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Управління ризиками базується на наступних основних принципах:

- Усвідомленості прийняття ризиків. Фонд може свідомо йти на ризик з метою одержання відповідного доходу від здійснення тієї чи іншої операції. Незважаючи на те, що по деяких операціях можна прийняти тактику "уникнення ризику", повністю виключити його з діяльності Фонду не представляється можливим, оскільки ризик – об'єктивне явище, що притаманне більшості господарських операцій.

- Керованості прийнятими ризиками. До складу портфеля ризиків повинні включатися тільки ті з них, які піддаються нейтралізації в процесі управління, незалежно від їхньої об'єктивної й суб'єктивної природи.

- Порівняльності рівня прийнятих ризиків з рівнем прибутковості. Цей принцип полягає в тому, що Фонд повинен ухвалювати в процесі здійснення своєї діяльності тільки ті види ризиків, рівень яких

компенсується адекватною величиною очікуваної прибутковості. Операції, ризики яких не відповідають необхідному рівню прибутковості, повинні бути відкинуті або, відповідно, повинні бути переглянуті розміри премії за ризик.

- Превентивності виникнення ризиків. Фонд повинен здійснювати заходи, що попереджають появу тих чи інших ризиків.
- Доступності та повноти інформації про ризики. Забезпечення доступу до інформації про ризики відповідним підрозділам КУА, посадовим особам КУА та учасникам.
- Дотримання лімітів із прийняття та передачі ризиків.
- Багатовекторності. Розподіл функцій, обов'язків і повноважень з управління ризиками між усіма структурними підрозділами та працівниками КУА, яка управляє активами Фонду, та їх відповідальності згідно з таким розподілом.
- Оперативності. Забезпечення своєчасного (на ранній стадії) виявлення, вимірювання, моніторингу, контролю, звітування та пом'якшення всіх видів ризиків на всіх організаційних рівнях
- Об'єктивності. Свобода від обставин, що становлять загрозу для неупередженого виконання завдань з управління ризиками.
- Комплексності. Охоплення всіх видів діяльності Фонду на всіх організаційних рівнях та в усіх структурних підрозділах КУА, яка управляє активами Фонду, оцінка взаємного впливу ризиків.

При здійсненні управління ризиками Фонд систематизує ризики за такою класифікацією:

- 1) ринковий ризик, що включає:
 - ризик інвестицій в акції - ризик, пов'язаний із чутливістю вартості активів, зобов'язань та фінансових інструментів Фонду до коливання ринкової вартості акцій;
 - ризик процентної ставки - ризик, пов'язаний із чутливістю вартості активів та зобов'язань Фонду до коливання вартості позикових коштів;
 - валютний ризик - ризик, пов'язаний із чутливістю вартості активів та зобов'язань Фонду до коливання курсів обміну валют;
 - ризик спреду - ризик, пов'язаний із чутливістю активів та зобов'язань Фонду до коливання різниці в доходності між облігаціями підприємств та державних облігацій України з тим самим (або близьким) терміном до погашення;
 - майновий ризик - ризик, пов'язаний із чутливістю вартості активів та зобов'язань Фонду до коливання ринкових цін на нерухомість;
 - ризик ринкової концентрації - ризик, пов'язаний із недостатньою диверсифікованістю портфеля активів або у зв'язку зі значним впливом одного або кількох емітентів цінних паперів на стан активів;
- 2) ризик дефолту контрагента - ризик неспроможності контрагента (боржника та будь-якого дебітора) виконати взяті на себе будь-які договірні зобов'язання перед Фондом;
- 3) операційний ризик - ризик фінансових втрат Фонду, що виникає через недоліки управління, процесів оброблення інформації, контрольованості, безперервності роботи, надійності технологій, а також помилки та несанкціоновані дії персоналу КУА, яка управляє активами Фонду;
- 4) ризик учасника фінансової групи - ризик негативного впливу на фінансовий стан Фонду-учасника фінансової групи, викликаний погіршенням фінансового стану іншого учасника групи, до складу якої входить Фонд.

Операційний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Оскільки Фонд здійснює діяльність тільки на території України, відносна географічна концентрація ризиків є стабільною.

Управління іншими ризиками:

- 5) ризик судових розглядів;
- 6) ризик країни Україна.

Україна є країною з перехідною економікою і в даний час не має достатньо розвинену ділову та законодавчу інфраструктуру, включаючи стабільну банківську і судову системи, які існують в країнах з більш розвиненою ринковою економікою. Сучасна українська економіка характеризується, зокрема, такими явищами, як низька конвертованість національної валюти за кордоном, валютний контроль, низький рівень ліквідності на ринках капіталу і триваюча інфляція. В результаті, ведення діяльності в Україні пов'язане з ризиками, які як правило, не зустрічаються в країнах з більш розвиненою ринковою економікою. Стабільний і успішний розвиток української економіки і бізнесу Фонду в певній мірі залежить від ефективності економічних заходів, що вживаються урядом, а також подальшого розвитку правової та політичної систем.
- 7) ризик впливу сполоху коронавірусу COVID-19;

На дату підготовки цієї фінансової звітності цей ризик не спричинив суттєвого впливу на фінансовий стан Фонду.
- 10) ризик впливу воєнної агресії РФ проти України.

Тривалість та вплив військового протистояння з Російською Федерацією, яке почалося 24.02.2022 року, а також ефективність державної підтримки бізнесу і населення на дату підготовки цієї фінансової звітності до випуску, залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги,

тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності Фонду в майбутніх періодах.

7.3.2. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як депозитні рахунки в банках та дебіторська заборгованість (в т. ч. позики).

Максимальний рівень кредитного ризику Фонду відображається в балансовій вартості фінансових активів у звіті про фінансовий стан.

Фонд здійснює постійний моніторинг невиконання зобов'язань клієнтами та іншими контрагентами, визначених на індивідуальній основі, та вводить цю інформацію в свої процедури контролю кредитного ризику.

Основним методом оцінки кредитних ризиків Фонду оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2021 року кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, був визначений як низький, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку зміни умов станом на звітну дату.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику керівництво Фонду відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Фонду простроченої дебіторської заборгованості.

У КУА, яка управляє активами Фонду, для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків Фонду створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Фонд використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

7.3.3. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик виникає у зв'язку з відкритими позиціями за процентними ставками, валютами і фондовими фінансовими інструментами, на які впливають загальні і специфічні зміни рівня нестабільності ринкових курсів.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятних межах з одночасною оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Фонд наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Фонд використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

На основі аналізу історичної волатильності цінних паперів керівництво Фонду визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/-24,3%. (у попередньому році +/-40,4%) Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності дохідностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних дохідностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Інші цінові ризики

Тип активу	Балансова вартість	% змін	Потенційний вплив на чисті активи Фонду	
			Сприятливі зміни	Несприятливі зміни
31.12.2020				

Акції ПрАТ «СК «Саламандра» UA 4000109524	93363	40,4	+37719	-37719
Акції ПрАТ «СК «Ван Клік» UA 4000093090	35514	40,4	+14348	-14348
Разом:	128877	40,4	+52067	-52067
31.12.2021				
Акції ПрАТ «СК «Ван Клік» UA 4000093090	35559	24,3	+8641	-8641
Акції ПрАТ «СК «Саламандра» UA 4000109524	93666	24,3	+22761	-22761
Разом:	129225	24,3	+31402	-31402

Валютний ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Фонд контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості Фонд здійснює на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Валютні ризики Фонду можуть виникати у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Фонд має намір інвестувати кошти в банківські депозити в іноземній валюті та може інвестувати в цінні папери, номіновані в доларах США / євро (наприклад, державні облігації у доларах США/ єврооблігації України). Наразі у Фонду відсутні активи у іноземній валюті.

Відсотковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Фонду усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Фонду, так і на справедливую вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високо інфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Фонду контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Фонду здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розраховується як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

В період з 01.01.2021 року по 31.12.2021 року у Фонду відсутні активи, які наражаються на відсоткові ризики.

7.3.4. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Фонд матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Фонд здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Фонд аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Коефіцієнт загальної ліквідності на кінець року дорівнює 1,50, що майже дорівнює нормативному значенню (1,0-2,0) і зріс за рік на 8% (був 1,39 на початок року).

Для управління ризиком ліквідності Фондом контролюються обсяги ліквідних активів, які можуть бути конвертовані у грошові кошти упродовж п'яти днів.

Аналіз активів та зобов'язань за строками їх погашення

	31.12.2021		31.12.2020	
	менше ніж 5 днів	більше ніж 5 днів	менше ніж 5 днів	більше ніж 5 днів
Грошові кошти та їх еквіваленти	1	0	1	0
Фінансові інструменти з нефіксованим прибутком	0	154259	0	153824
Дебіторська заборгованість	0	6550	0	6086
Усього активів	1	160809	1	159910
Поточні зобов'язання	0	4363	0	4373
Розрив (активи мінус)	+ 1	+ 156446	+ 1	+ 155537

Говорячи про покриття зобов'язань активами, запас у покритті резервів складає більш ніж 3000%.

З метою отримання більш стабільного доходу Фонд буде продовжувати дотримуватися підходів по диверсифікації портфелю активів.

Керівництво щомісяця розглядає прогнози грошових потоків Фонду. Управління потребами ліквідності Фонду здійснюється за допомогою як короткострокових, так і довгострокових прогнозів.

Управлінський персонал вважає, що доступні очікувані операційні грошові потоки достатні для фінансування поточних операцій Фонду.

7.4. Управління капіталом.

Фонд розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Фонду. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал КУА, яка управляє активами Фонду, здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Фонд здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу, а також погашення існуючих зобов'язань. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Фонду спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Фонду продовжувати свою діяльність так, щоб він і надалі забезпечував дохід для учасників та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Фонду завдяки встановленню оптимальної структури інвестиційного портфелю;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Фонду функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Фонд вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності (156 447 тис. грн.):

- Зареєстрований капітал 2000000 тис.грн.,
- оплачений капітал - 11933 тис. грн.
- Нерозподілений прибуток 144 514 тис. грн.

Співвідношення власного капіталу Фонду до зобов'язань 97% до 3% відповідно, тобто зобов'язання перекриваються власним капіталом повністю.

7.5. Умовні зобов'язання.

7.5.1. Судові позови

Фонд може бути суб'єктом (стороною) судових розглядів, в тому числі в якості третьої сторони як ІСІ. На думку керівництва КУА, яка управляє активами Фонду, не існує поточних судових розглядів або позовів, які можуть зробити істотний вплив на результати діяльності або фінансове становище Фонду, тому ніяких забезпечень майбутніх витрат під судові позови не створювалися.

7.5.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Фонду.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Фонду. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Фонду визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва КУА, що управляє активами Фонду, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів, що обліковуються за амортизованою собівартістю, таких як дебіторська заборгованість позичальників, був визначений на дату балансу як низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів.

7.6. Прибуток на акцію

Фонд здійснює розрахунок прибутку на акцію з урахуванням вимог МСБО 33 «Прибуток на акцію», в якому вказано, що цей стандарт застосовується до окремої або індивідуальної фінансової звітності суб'єкта господарювання, звичайні або потенційні звичайні акції якого продаються та купуються на відкритому ринку (на внутрішній чи закордонній фондовій біржі або на позабіржовому ринку, включаючи місцеві та регіональні ринки), або який подає (або перебуває у процесі подання своєї фінансової звітності) до комісії з цінних паперів або до іншої регуляторної організації з метою випуску звичайних акцій на відкритому ринку.

Акції Фонду перебувають у лістингу на фондових біржах. Додаткової емісії акцій в 2021 році Фонд не здійснював.

Статутний (зарєєстрований) капітал ПАТ «ФРОНТЛАЙН» відповідно до установчих документів становить 2 000 000 000 грн. та сформований виключно грошовими коштами. Статутний капітал поділений на 2 000 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1,00 грн.

Прибуток на акцію на 31.12.2021 року складає 0,07618 грн. на акцію. Рішення щодо розподілу прибутку за 2021 рік і щодо нарахування дивідендів станом на дату затвердження цієї фінансової звітності до випуску не приймалося.

7.7. Вплив інфляції на монетарні статті

Фонд не здійснював в 2021 році перерахунок статей фінансової звітності згідно вимог МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» в зв'язку із тим, що Україна на разі не є країною з гіперінфляційною економікою.

7.8. Події після дати Балансу

Після складання фінансових звітів за 12 місяців 2021 року не відбувалися:

- події після дати балансу, які надавали б додаткову інформацію про визначення сум, пов'язаних з умовами, що існували на дату балансу, вимагали б коригування відповідних активів і зобов'язань, а також уточнення оцінки відповідних статей;

Та відбувалися:

- події, що вказували б на умови, що виникли після дати балансу, що не потребують коригування статей фінансових звітів, але підлягають розкриттю інформації про них в Примітках до фінансової звітності, у визначенні МСБО 10 «Події після звітного періоду», які описані в п.1.4 і 1.6 Примітки 1.

Фінансова система в країні на дату підготовки цієї фінансової звітності працює відносно стабільно, але має суттєві валютні ризики. Фонд визначив, що ці події є некоригуючими по відношенню до фінансової звітності за 2021 рік. Відповідно, фінансовий стан на 31.12.2021 та результати діяльності за рік, що закінчився 31 грудня 2021 року, не було скориговано на вплив подій, пов'язаних з COVID-19 та оголошенням воєнного стану в Україні.

Директор ТОВ КУА «ОПІКА-КАПІТАЛ»

Микола КУРИШКО

Головний бухгалтер ТОВ КУА «ОПІКА-КАПІТАЛ»

Юлія КРИВЦОВА

„Прошито, пронумеровано
та скріплено підписом і печаткою

Сидоренко

Директор ТОВ "АФ "Лисенко"
Аудитор Лисенко О.О.

